

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 774/2018
12.07.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Миролуба Томића, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 743/18 од 25.06.2018. године, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Лесковцу 1Кж 31/18 од 22.01.2018. године, на седници већа одржаној дана 12.07.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 743/18 од 25.06.2018. године као основан и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажном пресудом Вишег суда у Лесковцу 1Кж 31/18 од 22.01.2018. године, учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 104. став 3. КЗ у вези члана 103. тачка 5) КЗ и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП у корист окривљеног АА.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу 11К 333/17 од 09.11.2017. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, за које му је суд изрекао условну осуду, тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одредио да се овако утврђена казна затвора неће извршити, уколико окривљени у року од 2 (две) године, не учини ново кривично дело. Окривљени је обавезан да на име паушала, плати суду износ од 10.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде. Оштећени ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева, упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу 1Кж 31/18 од 22.01.2018. године, поводом жалбе браниоца окривљеног АА, и по службеној дужности, преиначена је пресуда Основног суда у Лесковцу 11К 333/17 од 09.11.2017. године, тако што је Виши суд у Лесковцу, према окривљеном АА, на основу члана 422. тачка 3) ЗКП одбио оптужбу да је извршио кривично дело злоупотреба службеног

положаја из члана 359. став 1. КЗ, те одредио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда и да ће о томе првостепени суд одлучити посебним решењем.

Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости Ктз 743/18 од 25.06.2018. године, само против правноснажне пресуде Вишег суда у Лесковцу 1Кж 31/18 од 22.01.2018. године, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 104. став 3. КЗ у вези члана 103. тачка 5) КЗ и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и утврди да је побијаном пресудом Вишег суда у Лесковцу повређен закон у корист окривљеног АА.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљеног АА, адвокату Зорану Петровићу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажну пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног касационог суда, најпре се основано у поднетом захтеву Републичког јавног тужиоца, указује да је доношењем побијане правноснажне пресуде Вишег суда у Лесковцу 1Кж 31/18 од 22.01.2018. године, учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 104. став 3. КЗ у вези члана 103. тачка 5) КЗ. Ово из разлога што у конкретном случају није наступила релативна застарелост кривичног гоњења, па стога ни другостепени суд није могао према окривљеном АА, на основу члана 422. тачка 3) ЗКП, одбити оптужбу за кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1 КЗ.

Наиме, другостепени суд је поводом жалбе браниоца окривљеног АА, и по службеној дужности, преиначио првостепену пресуду и према окривљеном АА на основу члана 422. тачка 3) ЗКП одбио оптужбу да је извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, налазећи да је у конкретном случају наступила релативна застарелост кривичног гоњења окривљеног, са образложењем да је прва процесна радња предузета у овом кривичном поступку- подношење оптужног предлога од стране јавног тужиоца дана 17.05.2017. године (примљен у суд 21.06.2017. године), а што је након рока од пет година, од назначеног датума извршења кривичног дела које је окривљеном стављено на терет. У вези тога, другостепени суд закључује да у конкретном случају није било других процесних радњи пре подношења оптужног предлога, и притом се позива на наредбу Основног суда у Лесковцу од 03.07.2017. године, којом је наређено Основном јавном тужиоцу у Лесковцу да предузме

доказне радње: саслушање окривљеног и испитивање у својству сведока, представника оштећеног ББ.

Овакав закључак другостепеног суда је, по налажењу Врховног касационог суда, неприхватљив, будући да је исти у супротности са садржином списка предмета. Ово са разлога јер из списка предмета Основног суда у Лесковцу 11К 333/17 јасно произилази да оптужни предлог Основног јавног тужиоца у Лесковцу Кт 1436/15 од 17.05.2017. године, није прва процесна радња која је предузета у овом кривичном поступку, већ да је јавни тужилац претходно предузео одређене доказне радње, и то конкретно саслушање окривљеног АА и испитивање сведока – представника оштећеног ББ. О наведеним доказним радњама, сачињени су и записници од 16.11.2016. и 18.11.2016. године, који су уз допис јавног тужиоца, достављени суду, након наредбе Основног суда у Лесковцу од 03.07.2017. године, да Основни јавни тужилац у Лесковцу, предузме ове доказне радње, уз образложење да ови записници техничком грешком нису били достављени уз оптужни предлог. Према томе, поменуте доказне радње - испитивање сведока – представника оштећеног ББ од 16.11.2016. године, и саслушање осумњиченог од 18.11.2016. године, предузете од стране Основног јавног тужиоца у Лесковцу, представљају процесне радње предузете ради гоњења окривљеног због учињеног кривичног дела, и исте су за последицу имале прекид застарелости кривичног гоњења, сходно одредби члана 104. став 3. КЗ, па би у том случају апсолутна застарелост кривичног гоњења, уз правилну примену одредби члана 104. став 6. у вези члана 103. тачка 5) КЗ, у конкретном случају наступила тек протеком дана 22.12.2021. године.

Стога, како је кривично дело из члана 359. став 1. КЗ за које се окривљени терети, учињено 22.12.2011. године, и како по налажењу овог суда, оптужни предлог није прва процесна радња која је предузета у овом кривичном поступку, јер су доказне радње саслушање осумњиченог и испитивање сведока предузете дана 18.11.2016. године и 16.11.2016. године, дакле пре наступања релативне застарелости кривичног гоњења, то је другостепени суд, по налажењу Врховног касационог суда, учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 104. став 3. КЗ у вези члана 103. тачка 5) КЗ, када је одбио оптужбу према окривљеном да је извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, а што основано Републички јавни тужилац указује у поднетом захтеву за заштиту законитости.

Такође, у вези напред наведеног, основано Републички јавни тужилац указује и да је другостепени суд доношењем побијане пресуде, учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Ово из разлога што се другостепени суд образлажући своју одлуку којом је одбио оптужбу према окривљеном (сматрајући да је наступила релативна застарелост кривичног гоњења) позива на списе предмета Основног суда у Лесковцу 11К 333/17, при чему даје разлоге само у погледу одлучних чињеница које је утврдио увидом у оптужни предлог Основног јавног тужиоца у Лесковцу Кт 1436/15 од 17.05.2017. године и у вези чињеница које је утврдио увидом у наредбу Основног суда у Лесковцу 11К 333/17 од 03.07.2017. године, не дајући притом разлоге у погледу чињеница које се односе на записник о саслушању осумњиченог АА од

18.11.2016. године и записник о испитивању сведока представника оштећеног ББ, ВВ од 16.11.2016. године, који записници се налазе управо у списима предмета Основног суда у Лесковцу-те како дакле другостепени суд није дао разлоге у погледу одлучних чињеница, и како су разлози који су дати, нејасни и у знатној мери противречни, то је у конкретном случају учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, на шта се такође основано указује у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Стога је Врховни касациони суд усвојио предметни захтев, те је, како је захтев поднет на штету окривљеног, на основу члана 492. став 1. тачка 3) и члана 493. ЗКП, утврдио да су побијаном правноснажном пресудом Вишег суда у Лесковцу 1Кж 31/18 од 22.01.2018. године, учињене напред наведене повредае закона у корист окривљеног АА, не дирајући притом у правноснажност наведене пресуде.

**Записничар-саветник
Марина Пандуровић,с.р.**

**Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић